

[Victor Pürschel.]

i at foretage Boringer, og at det, der derfor i første Række skulde ske, netop var en rationel Undersøgelse af hele dette Problem.

Jeg tror ogsaa, man erkender, det er uheldigt, at der ikke tidligere har fundet et Samarbejde Sted mellem Statsministeriet og de videnskabelige Institutioner, som det var naturligt at henvende sig til og spørge sig for hos. Saa havde man undgaaet det meget beklagelige, at hele denne Undersøgelse blev omgærdet med en Mangel paa Interesse, der f. Eks. kom til Udtryk endnu i den konservative Ordførers Udtalelser ved Behandlingen af Lovforslaget i 1938: at om Undersøgelserne blev foretaget af Udlændinge, det skete der vel ikke saa meget ved. Det var netop en meget vigtig Ting, at Undersøgelserne blev foretaget af de danske Videnskabsmænd, som har særdeles gode Betingelser for at gøre det, og jeg ved, at de Institutioner, der her følte sig kaldet, har følt det direkte som en Tilsidesættelse, at man ikke henvendte sig til dem og tilbød dem Løsningen af denne Opgave.

Jeg kan i den Forbindelse ikke undlade at nævne, at der ogsaa med Hensyn til Forholdene i Grønland gør sig lignende Omstændigheder gældende, og jeg skal her ganske i Forbigaaende meget indtrængende henstille til Statsministeren, at Undersøgelsen af disse Forhold oppe i Grønland betros til danske Videnskabsmænd, og at man ikke dør gør den samme Fejl, som er begaaet hernede, at man betror disse Undersøgelser til Udlændinge. Efter de Udtalelser, der foreligger for mig fra de sagkyndige, er Danskerne i Stand til at foretage disse Undersøgelser, og det bør derfor ogsaa være dem, der foretager dem.

Nu ligger altsaa Situationen saaledes her i Landet, at man lader Fantasiens arbejde meget stærkt, og det tror jeg, der skal advares lidt imod. Men paa den anden Side er jeg enig i den Kritik, der er rettet imod den bestaaende Tilstand her i Landet. Jeg finder, at man har administreret Loven meget uheldigt. Man gav først Koncession til Mr. Ravlin. Dertil siger jeg intet, for der var ingen Danske, der paa det Tidspunkt vilde gaa ind for denne Sag. Men da det havde vist sig, at Mr. Ravlins Arbejde ikke var særlig intensivt, og da det havde vist sig, at der virkelig var meget, som pegede

hen paa, at han mere interesserede sig for det spekulationsmæssige Moment end for en virkelig Udnyttelse, da burde Staten have benyttet enhver Lejlighed til at slippe ud af dette Forhold. Og det gjorde man ikke, tværtimod, man forsømte der en efter min Mening oplagt Lejlighed.

Da der fandt en Overdragelse Sted af hele Aktiekapitalen paa een Gang, tror jeg, man skulde have forsøgt fra Statens Side at trænge igennem med den Opfattelse, at der vel her ikke forelaa et Salg i almindelig juridisk Forstand, men at det, der forelaa, alligevel i Realiteten var saa nær ved et Salg, at det kom i Strid med Lovens Bestemmelser om, at noget saadant ikke maatte finde Sted, uden at Staten var underrettet, havde givet sit Samtykke og havde faaet Oplysning om Vederlagets Størrelse. Da burde man have sat ind og ikke have givet sig, før man havde en Domstolskendelse for det modsatte, og det er min Overbevisning, at Domstolene paa det Punkt vilde have interesseret sig mere for Realiteten end for Formaliteten.

Jeg tror altsaa, at Loven er meget uheldigt administreret, men nu er man gangen kommet saa langt, at man har givet denne Koncession, og jeg er derfor enig med den socialdemokratiske Ordfører i, at skal man paa dette Tidspunkt til at udløse, bliver det sikkert ikke nogen helt billig Foranstaltning. Om man saa vil finde det rigtigt at gøre dette, er en Ting, man maa overveje, naar man har faaet Oplysning om, hvad det vil koste.

Men der er en Ting, som jeg synes man skal interessere sig meget stærkt for, og det er dette, at Staten for det første faar Haand i Hanke med Undersøgelsen, at denne i saa stort Omfang som muligt gaar over til at ledes af danske Videnskabsmænd. Og saa en Ting til: at man fra Statens Side interesserer sig meget stærkt for, at Koncessionshaverne opfylder Koncessionen fuldt ud, at man ikke kommer ud i det, som jeg ogsaa tidligere har paaapeget som en Fare — ganske som det blev gjort af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) i Dag —, at Koncessionshaverne kun er interesserede i at lægge en død Haand over hele denne Undersøgelse. Thi hvis det er Tilfældet, maa det erkendes, at det er et meget stort og kedeligt Fejlgreb, at man er